

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6P/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200704
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6821200704.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. R., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov matky: D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX F., prechodne bytom F. X, XXX XX A. a otca: F. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. O. XXX/X, XXX XX M., v konaní o návrhu navrhovateľov: 1/ M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/XX, XXX XX F. a 2/ A. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/X, XXX XX F., o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Navrhovatelia 1/ a 2/ sa návrhom podaným na Okresnom súde Revúca dňa 27.04.2021 domáhali zverenia maloletého dieťaťa do svojej spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti s odôvodnením, že maloleté dieťa žije s nimi od narodenia v spoločnej domácnosti, kde s nimi donedávna bývala aj jeho matka, ktorá odišla bývať k priateľovi do Popradu, so sebou si vzala dve menšie deti a o staršieho syna F. sa nezaujíma, len občas ho príde pozrieť; otec dieťaťa o syna neprejavuje žiadny záujem.

2.Písomne sa k podanému návrhu nevyjadril žiadny z účastníkov konania. Na pojednávaní vo veci matka aj otec maloletého dieťaťa s podaným návrhom súhlasili.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: lustrácie v Registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni č. I. 3-11, potvrdenie úradu práce č. I. 26-27, správa kolízneho opatrovníka č. I. 29, rozsudok sp. zn. 7P/221/2011 a sp. z n. 3P/203/2008, výsluchom matky a otca maloletého dieťaťa. Po zrušení prvého rozsudku odvolacím súdom doplnil súd dokazovanie listinnými dôkazmi: správa Základnej školy C. F. č.I. 109, správa Mestského úradu F. č.I. 111, správa kolízneho opatrovníka č.I. 115, správa MUDr. Zity Cangárovej č.I. 119, správa Mestského úradu F. č.I. 120, správa ÚPSVaR A. č.I. 121, a výsluchom maloletého dieťaťa, na základe čoho mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

4.Zo vzťahu matky a otca pochádza jedno maloleté dieťaťa: F. R., nar. XX.XX.XXXX. Matka má dve ďalšie maloleté deti: D. A., nar. XX.XX.XXXX a Z. A., nar. XX.XX.XXXX, ktoré po rozvoze manželstva matky rozsudkom Okresného súdu F. č. k. 7P/35/2019-63 zo dňa 27.09.2019, boli zverené do osobnej starostlivosti matky a ich otec bol zaviazaný platením výživného vo výške 50,- Eur mesačne na každé z maloletých detí. Matka maloletého dieťaťa v súčasnosti býva v A. so svojim priateľom A. U.. Otec žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou B. R., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou má ďalšie štyri maloleté deti: B. R., nar. XX.XX.XXXX, H. R., nar. XX.XX.XXXX, Z. R., D. XX.XX.XXXX V. F. R., D. XX.XX.XXXX

(ich ďalšie maloleté dieťa: L. R., nar. XX.XX.XXXX, bolo rozsudkom Okresného súdu F. sp. zn. 5P/5/2021 zo dňa 16.03.2021 osvojené).

5. Matka maloletého dieťaťa je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzač o zamestnanie od 02.10.2019, poberá prídavok na tri maloleté deti (vrátane maloletého F. R.) a od 01.03.2020 poberá aj náhradné výživné. Otec maloletého dieťaťa nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, od 01.11.2020 poberá rodičovský príspevok 275,90 Eur mesačne a prídavok na jedno maloleté dieťa. Navrhovatelia 1/ a 2/ sú evidovaní ako uchádzači o zamestnanie, navrhovateľka 1/ poberá od 01.07.2007 prídavok na jedno maloleté dieťa a opakovaný príspevok náhradnému rodičovi vo výške 191,30 Eur mesačne z dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu F. Z. č.k. 2P/144/2007-15 zo dňa 21.06.2007, bolo do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/ zverené maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý s nimi žije v spoločnej domácnosti spoločne s maloletým F. R., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 04.04.2022 dovŕšením plnoletosti maloletého A. A.Š., nar. XX.XX.XXXX, zanikla náhradná osobná starostlivosť navrhovateľov 1/ a 2/ nad týmto maloletým dieťaťom, ktoré aj po dovŕšení plnoletosti sa naďalej zdržiava v domácnosti navrhovateľov 1/ a 2/.

6. Navrhovatelia 1/ a 2/ v podanom návrhu aj pri šetrení kolízneho opatrovníka uvádzali, že o maloletého F. R., nar. XX.XX.XXXX, sa majú starať už od jeho narodenia. Zo súvisiacich spisov ako aj z vyjadrení matky a otca dieťaťa je však zrejmé, že toto tvrdenie navrhovateľov 1/ a 2/ nie je pravdivé, keďže o maloletého F. R. sa od jeho narodenia starali najskôr obaja jeho rodičia až do júna 2008, kedy otec opustil spoločnú domácnosť, čo bolo dôvodom, aby matka dieťaťa podala návrh na úpravu práv a povinností k maloletému F. R., nar. XX.XX.XXXX, o ktorom rozhodol Okresný súd F. rozsudkom č.k. 3P/203/2008-23 zo dňa 22.01.2009 tak, že maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platením výživného v minimálnej zákonom stanovenej výške. Matka dieťaťa pritom v tej dobe neuvádzala a nebolo to ani predmetom zistenia kolízneho opatrovníka, že by sa o svoje maloleté dieťa sama nestarala. Navrhovateľka 1/ už návrhom podaným 10.11.2011 žiadala zverenie maloletého F. R., nar. XX.XX.XXXX, do svojej pestúnskej starostlivosti, pričom jej návrh bol zamietnutý rozsudkom Okresného súdu F. č.k. 7P/221/2011-29 zo dňa 12.01.2012 pre nesplnenie zákonných podmienok po zistení, že matka až do roku 2011 žila s maloletým F. R. u svojich rodičov, kde sa o neho aj starala, a aj napriek tomu, že sa odsťahovala k partnerovi do U., aj naďalej sa so synom pravidelne stretávala, aj naďalej sa o neho podľa svojich možností starala, chodievala napr. so synom k lekárovi a pod., pričom otec dieťaťa v tej dobe býval hneď v susednom vchode so svojou súčasnou manželkou a tiež bol so synom v pravidelnom kontakte. Ďalej je potrebné uviesť, že pod sp. zn. 5P/29/2019 Okresný súd F. viedol na základe podnetu kolízneho opatrovníka konanie o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/ nad maloletým A. A., nar. XX.XX.XXXX, pretože zo správy kolízneho opatrovníka o sledovaní výkonu náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa bolo zistené, že navrhovatelia 1/ a 2/ opakovane neboli zastihnutí doma, dlhodobo sa zdržiavali mimo miesta trvalého pobytu a nezabezpečovali starostlivosť o maloletého Pavla Pušku, nar. 04.04.2004, ale starostlivosť o neho (a teda aj o maloletého F. R.) zabezpečovala práve matka maloletého F. R.G. - D. A., nar. XX.XX.XXXX. Konanie vo veci bolo zastavené uznesením zo dňa 30.05.2019 na základe zistenia, že navrhovatelia 1/ a 2/ sa vrátili do miesta trvalého pobytu a naďalej mali záujem pokračovať vo vykonávaní náhradnej osobnej starostlivosti o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX.

7. Ani z vykonaných listinných dôkazov ani z výsluchu matky a ani z výsluchu otca nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by rodičom bránila vo vykonávaní osobnej starostlivosti o ich maloleté dieťa. Otec dieťaťa na pojednávaní sám uviedol, že hoci v súčasnosti sa so synom stretáva iba vtedy, keď ide navštíviť svoju matku, ktorá býva blízko, a vtedy sa zvyknú porozprávať, nikdy však nepovedal, že sa nevie postarať o svojho syna, ktorý bol v minulosti zverený svojej matke a jeho otec bol potom dlhodobo vo výkone trestu odňatia slobody. Nemá však žiadny problém s tým, aby sa o svojho syna postaral a vzal si ho k sebe. Otec žije v dvojizbovom byte v M. so svojou manželkou a ich tromi deťmi. Jeho štvrtá (najstaršia) dcéra B. žije u starej matky v Revúcej, pričom u tejto bol podaný návrh na jej zverenie do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti jeho brata O. R., nar. XX.XX.XXXX, s manželkou O. R., nar. 18.05.1994, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 4P/44/2019-131 zo dňa 19.12.2019 pre nesplnenie zákonných podmienok ako nedôvodný zamietnutý. Matka dieťaťa síce uvádzala, že o svojho syna F. R. sa naposledy mala osobne starať ešte keď bol malý, toto tvrdenie matky je však v rozpore so zisteniami plynúcimi z ostatných dôkazov zmienených vyššie, a tiež je v rozpore s ďalším vyjadrením matky, že od rozvodu manželstva, kedy sa odsťahovala z U., bývala opäť u svojich rodičov, až kým sa teraz neodstťahovala k priateľovi do Popradu, kde s ňou maloletý F. nechcel odísť, k čomu ho matka nútiť

nechce. Odkedy sa matka odsťahovala do A., maloletý F. R. je s matkou len v telefonickom kontakte raz mesačne. Matka v A. býva so svojimi dvomi maloletými deťmi a priateľom v prenajatom jednoizbovom byte, hľadá si však väčší podnájom a s priateľom sa plánujú zosobášiť.

8. Kolízny opatrovník navrhoval podaný návrh zamietnuť, keďže obaja rodičia sa starajú o svoje ďalšie maloleté deti, sú preto schopní zabezpečovať starostlivosť aj o maloletého F. R. a nie je žiadny dôvod pre jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/.

9. Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 45 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 56 ods. 1 Zákona o rodine, ak obaja rodičia maloletého dieťaťa zomreli, boli pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, bol pozastavený výkon ich rodičovských práv a povinností alebo nemajú spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, súd ustanoví maloletému dieťaťu poručníka, ktorý bude zabezpečovať jeho výchovu, zastupovať ho a spravovať jeho majetok.

10. Všetky formy náhradnej starostlivosti nad maloletými deťmi predstavujú inštitucionalizovanú pomoc a podporu rodinám, ktoré svoju z rôznych dôvodov nepriaznivú situáciu nie sú schopné zvládnuť a postarať sa o svoje maloleté deti. Všetky formy náhradnej starostlivosti sú však len inštitútmi subsidiárnymi, ktoré ako dočasné opatrenie majú trvať len z nevyhnutných dôvodov a po nevyhnutný čas v prípadoch, ak rodičia osobnú starostlivosť nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť (§ 44 ods. 1 Zákona o rodine). Ich základným spoločným cieľom je poskytnutie pomoci pri obnovení pôvodnej rodiny a v končenom dôsledku návrat maloletých detí späť do starostlivosti svojich vlastných rodičov. Základnou podmienkou k tomu, aby maloleté dieťa bolo umiestnené do náhradnej starostlivosti (či už osobnej, ústavnej alebo pestúnskej) je, že rodičia maloletého dieťaťa objektívne nie sú schopní sa o svoje maloleté dieťa postarať spravidla z dôvodu, že im v tom bráni určitá prekážka (najčastejšie zdravotné dôvody, výkon trestu odňatia slobody a pod.). Táto prekážka musí byť takého závažného charakteru, že rodičia sami nie sú schopní túto prekážku prekonať a venovať sa starostlivosti o svoje maloleté dieťa. Za takúto prekážku však nemožno považovať len skutočnosť, že rodičia sa o svoje maloleté dieťa osobne postarať nechcú, pretože s rodičovskými právami a povinnosťami v zmysle Zákona o rodine v zásade nemožno disponovať (s výnimkou jediného prípadu a tým je osvojenie maloletého dieťaťa). Inými slovami povedané, rodičia majú nielen právo sa o svoje maloleté dieťa osobne starať, ale je to aj ich zákonná povinnosť.

11. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by rodičom maloletého dieťaťa objektívne bránila vo vykonávaní osobnej starostlivosti o ich maloleté dieťa. Otec dieťaťa na pojednávaní sám uviedol, že hoci v súčasnosti sa so synom stretáva iba vtedy, keď ide navštíviť svoju matku, ktorá býva blízko, a vtedy sa zvyknú porozprávať, nikdy však nepovedal, že sa nevie postarať o svojho syna a nemá žiadny problém s tým, aby sa o svojho syna postaral a vzal si ho k sebe. Aj napriek tomu, že v minulosti bol maloletý F. R. zverený svojej matke, jeho otec, ktorý si založil novú rodinu, dlhodobo býval v jeho blízkosti (v susednom vchode) a boli spolu v pravidelnom kontakte, ktorý bol prerušený len počas dlhodobého výkonu trestu odňatia slobody otcom maloletého dieťaťa. Aj po skončení výkonu trestu otcom maloletého dieťaťa udržiavajú spolu s maloletým dieťaťom pravidelný kontakt, nedošlo teda k ich úplnému odcudzeniu. Tvrdenia navrhovateľov 1/ a 2/, že sa o maloletého F. R. starajú už od jeho narodenia, neboli vykonaným dokazovaním preukázané. Naopak, rozsudkom Okresného súdu F. č.k. 3P/203/2008-23 zo dňa 22.01.2009 bol maloletý F. R. zverený do osobnej starostlivosti práve svojej matke, ktorá sa o neho osobne starala počas celej doby, kým bývala v domácnosti svojich rodičov, a v pravidelnom kontakte so synom zostala aj po tom, čo sa odsťahovala k svojmu neskoršiemu manželovi do U.. Po rozvoje manželstva sa matka tentoraz aj s dvomi ďalšími maloletými deťmi opäť vrátila do domácnosti svojich rodičov, kde zotrvala až do svojho posledného odchodu k priateľovi do A.. Ako vyplýva z dôvodov, pre ktoré bolo začaté konanie vo veci sp. zn. 5P/27/2019, matka maloletého dieťaťa sa tu počas svojho pobytu starala nielen o maloletého F. R., ale aj o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je zverený do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/, ktorí však túto starostlivosť z dôvodu svojej neprítomnosti v mieste bydliska dlhodobo nevykonávali. V konaní tak nebola ani na strane matky zistená žiadna skutočnosť, ktorá by matke maloletého dieťaťa bránila vo vykonávaní osobnej starostlivosti o dieťa. Rodičom dieťaťa (najmä

jeho matke, ktorej je maloleté dieťa už od roku 2009 zverené do osobnej starostlivosti, pričom toto rozhodnutie doteraz nebolo zmenené), so starostlivosťou o maloleté dieťa v prípade potreby pomáhali a stále aj pomáhajú navrhovatelia 1/ a 2/ ako starí rodičia maloletého dieťaťa, v ktorých domácnosti matka v určitých obdobiach opakovane trvalo bývala a to okrem maloletého F. R. aj so svojimi ďalšími dvomi maloletými deťmi. Matka sa v súčasnosti síce opäť presťahovala bývať do spoločnej domácnosti so svojim novým priateľom do A., táto skutočnosť však nič nemení na objektívnej možnosti a schopnosti matky postarať sa o svoje maloleté dieťa, ktorá sa okrem iného prejavuje aj tým, že matka sa bez problémov a zodpovedne stará aj o svoje dve ďalšie maloleté deti. Vzdialenosť medzi A. a F. nie je taká veľká aby matka dieťaťa, či už sama alebo v spolupráci s otcom dieťaťa a napokon aj v spolupráci s navrhovateľmi 1/ a 2/, nedokázala zabezpečiť lekársku starostlivosť o dieťa, a ďalšie potreby dieťaťa súvisiace so školskou dochádzkou a pod. Ak maloletý F. R. sa odmieta odsťahovať so svojou matkou do miesta jej súčasného bydliska a ak z tohto dôvodu matka maloletého dieťaťa funkciu tzv. rezidentného rodiča odmieta vykonávať, táto skutočnosť je potom dôvodom pre zmenu pôvodného rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu jeho zverením do osobnej starostlivosti otca, ktorý žije bližšie k maloletému dieťaťu, ale nie je dôvodom zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/ alebo akejkoľvek inej osobe.

12. Potreba pomoci zo strany navrhovateľov 1/ a 2/ ako blízkych príbuzných matky maloletého dieťaťa bola v určitých fázach života matky potrebná viac a inokedy menej. Takáto vzájomná pomoc rodinných príslušníkov s výchovou a starostlivosťou o maloleté dieťa je však bežná a sama osebe neodôvodňuje zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, ak matke alebo otcovi maloletého dieťaťa vo výkone osobnej starostlivosti o maloleté dieťa nebránia závažné objektívne prekážky (napr. zlý zdravotný stav alebo výkon trestu odňatia slobody a pod.), pre ktoré by rodičia nemohli zabezpečovať starostlivosť o svoje dieťa. Tento záver asi najlepšie dokumentuje už samotná skutočnosť, že každý z oboch rodičov má vo svojej starostlivosti aj svoje ďalšie maloleté deti (matka ďalšie dve a otec ďalšie štyri), ktorým potrebnú osobnú starostlivosť bez závažných nedostatkov aj poskytujú. Zistené skutočnosti vôbec nenasvedčujú tomu, že rodičia sa o svoje maloleté dieťa nemôžu postarať, ale skôr odôvodňujú záver, že rodičia sa o svoje maloleté dieťa postarať nechcú. Hlavnou alebo vedľajšou motiváciou k tomuto postoju rodičov dieťaťa (z pohľadu odvolacieho súdu možno nepochopiteľnou, ale napriek tomu reálnou) je zrejme tiež nárok na poberanie príspevku pri náhradnej osobnej starostlivosti o dieťa osobami vykonávajúcimi túto náhradnú osobnú starostlivosť. Potrebné je uviesť, že účastníci konania v rôznych variáciách opakovane predstierajú a uplatňujú v rôznych súdnych konaniach (napr. sp. zn. 4P/44/2019 vo vzťahu k maloletej B. R., nar. XX.XX.XXXX, alebo už predchádzajúce sp. zn. 7P/221/2011 vo vzťahu k maloletému F. R., nar. XX.XX.XXXX) rovnaké tvrdenia o výkone starostlivosti o maloleté dieťa inými osobami ako jeho rodičmi a odmietaní starostlivosti vlastných rodičov zo strany maloletých detí, pričom tieto tvrdenia uplatňujú v tomto prípade s cieľom vytvorenia formálnych podmienok pre poberanie príspevkov pri náhradnej osobnej starostlivosti o dieťa pre navrhovateľov 1/ a 2/. K tomu je zjavne motiváciou skutočnosť, že dovŕšením plnoletosti zanikol nárok na tento príspevok vo vzťahu k v minulosti vykonávanej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľmi 1/ a 2/ o A. A., nar. XX.XX.XXXX. V predmetnej veci tak neboli splnené podmienky pre zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/ podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, keďže rodičia maloletého dieťaťa starostlivosť o svoje dieťa zabezpečovať môžu a s pomocou navrhovateľov 1/ a 2/ aj reálne zabezpečujú. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti tak nie je ani v záujme maloletého dieťaťa (§ 45 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine). Preto súd prvým rozsudkom vo veci podaný návrh navrhovateľov 1/ a 2/ ako nedôvodný zamietol.

13. Ani po doplnení dokazovania nebol súdom vo veci zistený žiadny dôvod pre zmenu pôvodného rozhodnutia vo veci podaného návrhu. Z doplneného dokazovania správou základnej školy vyplýva, že maloletý F. R. v školskom roku 2021/2022 navštevuje siedmy ročník Základnej školy C. S. F., kde dosahuje veľmi slabé výchovno-vzdelávacie výsledky, v prvom polroku neprospeš zo siedmych vyučovacích predmetov a z troch vyučovacích predmetov bol hodnotený iba dostatočne. V prvom polroku vymeškal 96 hodín, a v druhom polroku (a to ešte len k 29.03.2022) ďalších 84 hodín, pričom všetky hodiny sú ospravedlnené. Správa sa slušne, na hodinách však nepracuje vždy podľa pokynov, domáca príprava na vyučovanie nie je žiadna, zapája sa do športových súťaží v škole. Rodičia sa nezúčastňujú rodičovských združení, spolupráca školy s rodinou žiaka je veľmi slabá, matka ani otec ani nikto iný z rodiny sa celý rok vôbec neinformovali o správaní a výsledkoch žiaka. Podľa vyjadrenia lekárky maloletý F. R. absolvoval všetky povinné očkovania aj preventívne prehliadky, nebýva často chorý, v prípade choroby je vyšetrený v sprievode matky, ktorá dodržiava odporúčané opatrenia. Mesto F. súd

nezvykne žiadať o zaslanie správy o účastníkoch konania, pretože z pochopiteľných dôvodov o svojich nie celých dvanásťtisíc obyvateľoch mesto nemôže mať žiadne podrobnejšie informácie. V rozpore s týmto predpokladom však mesto F. zaslalo súdu správu z 30.03.2022 obsahujúcu aj konkrétnejšie informácie kopírujúce tvrdenia navrhovateľov 1/ a 2/ ako aj matky a otca maloletého dieťaťa o tom, že navrhovatelia 1/ a 2/ sa starajú o maloletého F. R. od júna 2008, kedy odišiel otec dieťaťa zo spoločnej domácnosti, odkedy malo byť dieťa vidieť len v prítomnosti starých rodičov, ktorí jediní sa zaujímali v minulosti o výsledky dieťaťa v škole. Vysvetlenie pôvodu týchto informácií je potom obsiahnuté v správe mesta F. zaslanej kolíznemu opatrovníkovi (z 13.04.2022), v ktorej obsahu je uvedené že autorom odvolania podaného vo veci navrhovateľmi 1/ a 2/ je práve zodpovedný zamestnanec mesta F.. Z tohto dôvodu, pre zjavný osobný kontakt s navrhovateľmi 1/ a 2/ presahujúci rámec plnenia bežných úradných povinností, podanú správu mesta Revúca nemožno vziať do úvahy ako zdroj objektívnych informácií o maloletom dieťati a jeho rodine, keďže evidentne iba kopíruje tvrdenia navrhovateľov 1/ a 2/ a rodičov maloletého dieťaťa, z ktorých veľká časť bola v konaní vyvrátená inými dôkazmi.

14. Aj keď všetci účastníci konania - navrhovatelia 1/ a 2/, matka a otec maloletého dieťaťa, považujú za pre nich najlepšie riešenie zverenie maloletého F. R. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti jeho starých rodičov, ani ich zhodné stanovisko nie je dôvodom pre takúto formu náhradnej osobnej starostlivosti o dieťa. Aj samotný maloletý F. R. sa síce v konaní vyjadril tak, že by chcel zostať pri svojich starých rodičoch, keďže do A. k matke ísť bývať nechce, hoci bol u nej na návšteve, no nemá tam žiadnych kamarátov. Nechce bývať ani pri svojom otcovi, s ktorým údajne nie sú v žiadnom kontakte a u svojho otca v M. nikdy nebol. Nad rámec dôvodov uvedených už vyššie, z doplneného dokazovania vyplýva, že navrhovatelia 1/ a 2/ nie sú osobami, ktoré by mohli zodpovedne vykonávať náhradnú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Ak podľa tvrdení navrhovateľov 1/ a 2/ ako aj rodičov maloletého dieťaťa práve navrhovatelia 1/ a 2/ majú zväčša sami vykonávať starostlivosť maloletého F., potom nemožno neprihliadať na skutočnosť, že práve výsledkom ich pôsobenia sú dosiahnuté výchovno-vzdelávacie úspechy maloletého F., ktorý dokázal neprospieť až zo siedmich vyučovacích predmetov a z ostatných troch vyučovacích predmetov bol hodnotený iba dostatočne. Úroveň starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/ hraničí s ohrozaním mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona, keďže maloletý F. aj napriek tomu, že je zdravý, dokázal vymeškať v prvom polroku 96 hodín, a v druhom polroku (a to ešte len za prvé dva mesiace) ďalších 84 hodín, v čom zrejme spočíva základný dôvod jeho výchovno-vzdelávacích výsledkov. Aj pri šetrení kolízneho opatrovníka dňa 11.04.2022 bolo zistené, že maloletý F. do školy nešiel, lebo zaspal, pričom chorý nie je, je teda zrejme, že dôvodom zvýšeného počtu vymeškaných (hoci ospravedlnených) vyučovacích hodín nie je jeho zdravotný stav, ale ambivalentný prístup navrhovateľov 1/ a 2/ k jeho výchove a vzdelávaniu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je pritom povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia (§ 45 ods. 4 Zákona o rodine) vrátane zodpovednosti za plnenie povinnej školskej dochádzky a vzdelávanie maloletého dieťaťa. Preto súd podaný návrh zamietol nielen z dôvodu, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky pre zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov 1/ a 2/ podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine, keďže rodičia maloletého dieťaťa starostlivosť o svoje dieťa zabezpečovať môžu a s pomocou navrhovateľov 1/ a 2/ aj reálne zabezpečujú, ako aj z dôvodu, že zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti nie je ani v záujme maloletého dieťaťa (§ 45 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine), ale tiež preto, že navrhovatelia 1/ a 2/ nie sú osobami, ktoré by zaručovali, že budú náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa (§ 45 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine).

15. Nebola zistená ani potreba ustanovenia poručníka pre maloleté dieťa, ktorého podľa § 56 ods. 1 Zákona o rodine, súd ustanoví dieťaťu iba vtedy, ak obaja rodičia maloletého dieťaťa zomreli, boli pozbavení výkonu rodičovských práv a povinností, bol pozastavený výkon ich rodičovských práv a povinností alebo nemajú spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Obaja rodičia dieťaťa sú stále nažive, obaja sú plne spôsobilí na právne úkony a v tejto spôsobilosti neboli ani len čiastkovo obmedzení a obaja nemajú ani pozastavený výkon rodičovských práv a povinností, preto o svoje maloleté dieťa sa musia a majú v prvom rade postarať jeho rodičia a poručníka maloletému dieťaťu ustanoviť nemožno.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pretože súd nezistil žiadny dôvod pre výnimočné priznanie práva na náhradu trov konania vzhľadom na okolnosti prípadu (§ 55 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.